

12. warsztaty
etnograficzne

Ginące Zawody 2012

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie
Folder opracowany przez Stowarzyszenie Artystów Kurpiowskich na zlecenie Samorządu Województwa Mazowieckiego
Folder współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Pomocy Technicznej Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.
Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 - Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Bursztyniarstwo

Jednym z elementów określających tradycyjny strój kurpiowski jest bursztyn. Najczęściej w postaci kolii, wisiorów, guzików, sprzączek i fifek. Bursztyn kopalniany wydobywano na Kurpiach już w XVIII wieku. Dokumenty historyczne wskazują na 144 kopalnie w Starostwie Ostrołęckim. Stanowiący ozdobę i synonim bogactwa, wpisał się na trwałe w kulturę kurpiowską. Dziś zaszczytnym mianem bursztyniarza może cieszyć się tylko kilku kontynuatorów regionalnej tradycji.

Garncarstwo

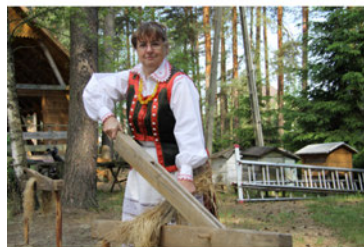
Ze względu na trudności w pozyskaniu surowca, garncarstwo na Kurpiach nie rozwinęło się na skalę masową, jak w innych regionach kraju. Najbardziej znane cechy: w Łomży i Ostrołęce, zapatrywały mieszkańców Kurpiowszczyzny w niezbędne dzbany, garnki, dwojaki. Dziedziczność zawodu sprawiała, że garncarze cieszyli się niezwykłym szacunkiem i uznaniem społecznym.

Koło garncarskie to dwie tarcze umieszczone na wspólnej osi. Garncarz siedząc na ławie, nogami popycha dolną, większą tarczę, wprawiając koło garncarskie w ruch obrotowy. Garncarz wygniata porcję gliny i umieszcza na kole, następnie modeluje naczynie. Po wyschnięciu naczynia wypala się w wysokiej temperaturze (około 1000°C). Naczynia mogą być pokrywane kolorową glazurą.

Tkactwo i obróbka lnu

Len stanowił jeden z podstawowych materiałów powszechnie wykorzystywanych w tkactwie. Mimo pracochłonności i wytrwałości jakich wymagał długi proces obróbki lnu, umiejętności te przekazywano z pokolenia na pokolenie. Największą popularnością cieszyło się płótno lniane o delikatnym splocie, wełniaki na spódnice i sukno.

Początkowo dominowała kolorystyka naturalna, kolor otrzymywano dzięki barwnikom naturalnym. Z czasem, gdy na rynku pojawiły się barwniki syntetyczne, tradycyjne techniki barwienia odeszły w zapomnienie.

Pieczyno obrzędowe

W Puszczy Kurpiowskiej wylepiano dwa rodzaje pieczywa obrzędowego - pierwsze to byski wypiekane w okresie noworocznym przedstawiają zwierzęta: krowy, woły, byki, kozły kojarzone z płodnością, ale i jelenie, sarny, zające i wiewiórki. Znane są również figury ptaków: gęsi, kaczek, kur, a nawet psa - stróża zagrody, pomocnika pasterza.

Nowe latko to krążek na którym znajdował się pastuszek w otoczeniu zwierząt (często dwunastu). Podstawa w kształcie kręgu nie tylko łączyła figury ale też przywodziła na myśl symbol kręgu magicznego, który zabezpieczał przed wszelkim złem. Pieczywo obrzędowe wylepiano z ciasta zrobionego z mąki żytniej następnie obgotowywano i pieczono w piecu chlebowym. Gotowe figurki mogły dekorować wnętrza izb albo być zabawką i smakołykiem dla dzieci.

Folklor muzyczny

„Konik”, „Fafur”, „Stara baba” i „Polowniak” to kilka z regionalnych tańców, obecnych na scenie folklorystycznej do dziś. Najczęściej towarzyszą im przyspiewki i pieśni, uważane za jedne z najpiękniejszych polskich form muzycznych. Ich piękno dostrzegł m.in. kompozytor Szymanowski oraz ks. Władysław Skierkowski. Ten ostatni podejmując wyzwanie spisania kurpiowskich nut, zapewnił współczesnym muzykom źródło niezgłębionej inspiracji.

Plastyka obrzędowa

Trudno wyobrazić sobie kurpiowską sztukę bez artefaktów z papieru. Bibułowe kwiaty i bukiety ozdobiły „świętę kąty”, stanowiące wyjątkowe miejsce w każdym domu. Wycinanki: „leluje”, „gwiazdy” i „koguty”, wykonane z kolorowego papieru naklejano wprost na ścianę. Dekoracje domu dopełniały pajaki i bogate konstrukcje przestrzenne zwane „kiercami”, wieszane pod sufitem oraz słynne na całą Polskę palmy wielkanocne. Bardzo starym zwyczajem jest wykonywanie pisanek techniką skrobania i malowania woskiem.

Plecionkarstwo

Plecionkarstwo jest jedną z najstarszych i najpospolitszych dziedzin wytwórczości ludowej na Kurpiach. Dziś znajduje niewielu kontynuatorów wśród mieszkańców Kurpiowszczyzny. Do najczęściej wykorzystywanych surowców należą: korzeń i słoma. Mniej popularne są plecionki z wikliny tak charakterystyczne dla produkcji masowej w innych regionach. Korzeń sosny, zaplatany jest techniką żeberkowo-krzyżową lub spiralną. W ten sposób wyrabia się rozmaite kosze, koszalki, naczynia w rodzaju misek, dzbany a nawet płoty. Niezwykle trudna i pracochłonna technika wyplatania korzenia to obecnie wielka rzadkość, na Kurpiach zajmuje się plecionkarstwem kilka osób.

Strój ludowy

Strój kurpiowski zdobią haft i koronka. Kołnierze, mankiety i przyramki koszul okala drobiazgowo wykonany biały haft, urozmaicony niekiedy czerwoną a czasem niebieską nicią. Zasadniczymi jego motywami są gwiazdki, łapki, kropki, linie faliste i zygzakowate. Prosta formę urozmaiciły kolorowe nici: biała, czerwona, żółta i niebieska. Koronki wykonywane są ręcznie przy użyciu szydełka. Dominują rozbudowane motywy geometryczne (kwadraty, trójkąty, gwiazdy, linie łamane i pajęczki), roślinne (kwiaty, gałązki i liście) oraz zoomorficzne (koguty, ptaszki). Oryginalnym elementem stroju jest czółko zdobione pasmanterią. Czółka nosiły panny, jako obrzędowe nakrycia głowy, chustki zaś mężatki na każdą okazję.

Wycinankarstwo

„Leluje”, „gwiazdy”, „lasy” wycięte z kolorowego papieru glansowanego, stanowiące ozdobę kurpiowskich izb, dziś znajdują odbiorców nie tylko wśród miłośników sztuki ludowej, ale i miłośników sztuki w ogóle. Początków „papierowych cudów” należy szukać w firankach i taśmach okalających święte obrazy. Od połowy XIX wieku wycinankarstwo rozwinęło się na tyle, że wycinanki zyskały miano bytu indywidualnego. Mimo że zatraciły pierwotną formę, nadal wykonywane są przy użyciu nożyc do strzyżenia owiec, nadal zdbobą wnętrza „izb”, z tą tylko różnicą, że są to izby w urzędach i galeriach.

Rzeźbiarstwo

Rzeźba ludowa to akt wiary, kultury i emocji rzeźbiarza. Przez wieki była niedoceniana i spychana w kąt jako wyraz „niedołęstwa”. Rzeźba ludowa charakteryzuje się prostotą, dysproporcją formy i statycznością. W rzeźbie ludowej panuje przewaga spokoju nad ruchem. Bezimienni rzeźbiarze wiejscy nazywani byli: bogorobami czy świątkarzami, często utrzymywali się tylko z rzeźbienia figur świętych. Współczesne rzeźbiarstwo kurpiowskie nie skupia swojej uwagi tylko na tematach sakralnych.

W kalejdoskopie wyrobów z drewna są prócz tzw. świątków: scenki z życia wsi, rzeźby ukazujące tradycyjne zajęcia rolnicze, pojawiają się portrety mieszkańców wsi, zwierzęta leśne i domowe, ptaki. Nie brakuje tematów historycznych. Tylko część obecnie tworzących rzeźbiarzy nawiązuje do tradycyjnej rzeźby ludowej, przeważająca większość poszukuje własnych rozwiązań artystycznych i stara się przypodobać gustom odbiorców.

Potrawy regionalne

Pożywienie Kurpiów zmieniało się na przestrzeni wieków. Pierwsi osadnicy spożywali głównie potrawy mięsne pochodzące z myślistwa i łowiectwa. Późniejsza ludność rolnicza jadła już bardzo niewiele mięsa. Przynajmniej i styl jedzenia zmieniały się bardzo wolno, jeszcze w drugiej połowie XX wieku kobiety wszystko przyrządzały same, piekły chleb i robiły masło.

Jadło było ubogie i mało urozmaicone, charakteryzowało się wielką ilością zjadanej kapusty, potraw kartoflano-mącznych i kasz, co świadczy o łączności kulturowej Kurpiów z innymi grupami słowiańskimi jak Białorusinami czy Rosjanami.

Do dziś przetrwały regionalne dania takie jak: **rejbak** – placek z tartych ziemniaków z dodatkiem mięsa i cebuli; **żur** – zakwas z żytniej mąki; **łagodniak** – placek drożdżowy; **smalec ze skwarkami** – przetopiona słonina z dodatkiem cebuli i czosnku; „**fafernuchy**” – ciastka z mąki żytniej, z dodatkiem marchewki, jaj i miodu; **psiwo kozicowe** – według starej receptury napój wykonywany z wywaru jagód jałowca i podlegający łagodnej fermentacji.

Zagroda kurpiowska

Podwórko

Chałupa ①

Studnia ⑧

Ogródek

Żuraw ⑧

Spichlerz ④

Kuźnia ⑦

Zagroda kurpiowska

Wozownia ③

Stodoła ②

Kurnik

Psia buda

Obora ⑥

Barć

Drwalnia 5

Wnętrze kuźni

bor maszyna

imadło

miech

palenisko

kowadło

Zagroda kurpiowska

Zagroda Kurpiowska to tzw. siedlisko samotnicze. Z przeniesionych na teren skansenu obiektów powstała wydłużona zagroda o regularnym prostokątnym kształcie. W jej skład wchodziły obiekty z końca XIX i początku XX wieku.

Siedlisko to miejsce, na którym stoją wszystkie zabudowania wraz z przydomowymi ogródkami, płotami i rosnącymi drzewami. Na siedlisko składają się **chałupa** tzw. izba, **podwórko** (przestrzeń pomiędzy chałupą a zabudowaniami gospodarczymi), **ogródki kwiatowy i warzywny**, zabudowania gospodarcze tzw. obora w skład której wchodzi: **stodoła z wozownią** i **chlewy**. Pozostałe budynki które nie zawsze pojawiały się w siedlisku to **spichlerz** i **drewutnia**.

Chałupa ①

tzw. izba, najważniejszy budynek w siedlisku czyli dom mieszkalny. Chałupa składa się z tzw. sieni, dużej izby, alkierza (dawniej zapiecka) i małej izby (dawniej komory). Postawiona szczytem do drogi. Typowa konstrukcja zrębowa z litego sosnowego. Pobudowana w początkach XIX w. we wsi Golanka. Wewnątrz zachowany jest układ typowy dla regionu Kurpiowszczyzny: sień, duża izba, alkierz i mała izba. Chata ma pięknie zdobione szczyty z tzw. śparogami i okna z nadokiennikami tzw. koruny.

Stodoła ②

– kiedyś zawsze budowana w poprzek innych zabudowań, odgradzała siedlisko od pola. Stodołę dzieli na dwie części szerokie klepisko, by wóz drabiniasty mógł pomieścić się pomiędzy dwiema ściankami oddzielającymi klepisko od tzw. sąsieków. Sąsieki to pomieszczenia na niewymłócone zboże i słomę a także siano. Stodoła stoi na wprost chałupy. Zbudowana z bala sosnowego w początkach dwudziestego wieku. Przeniesiona z Tatar; typowa konstrukcja zrębowa.

Wozownia ③ ↑

– przyległa do szczytu stodoły, służy do przechowywania środków transportu i narzędzi rolniczych: wozy drabiniaste, bryczki, sanie.

Spichlerz ④

Spichlerz tzw. świronek – budowy był tylko w gospodarstwach zamożniejszych o dobrej ziemi uprawnej i służył do przechowywania zboża, mąki, kasz i innego pożywienia oraz ubrań. Pochodzi z Łódzisk, zbudowany w 1921 r. Ma konstrukcję zrębową, z podcieniem i pięknie deskowanym szczytem.

Drwalnia ⑤ ↑

– budynek gospodarczy służący do przechowywania opału : drewna, torfu, podpałki (igły, szyszki). Pochodzi ze wsi Kurpiowskie, zbudowana w końcu XIX wieku.

Obora ⑥

tzw. chlew – budynek przeznaczony dla zwierząt gospodarskich min. krów, koni, świń, owiec, kur. Rekonstrukcja, konstrukcja zrębowa. Wewnątrz znajduje się olejarnia i warsztat ciesielski. Do obory dostawiony kurnik z żywym inwentarzem.

Kuźnia ⑦

– pochodzi ze wsi Brzozowa. Zbudowana w 1928 roku, typowa konstrukcja zrębowa, dach przykryty dachówką ceramiczną, wewnątrz palenisko z miechem i typowymi narzędziami kowalskimi m.in. kowadło, imadło, bor maszynna, szczytce etc.

Studnia z żurawiem ⑧ ↑

– obiekt typowy dla pejzażu Kurpiowszczyzny. Żuraw studzienny jest rodzajem dźwigni umożliwiającej wydobycie wody ze studni przy mniejszym nakładzie sił. Żuraw wykonany z samorodnego kawałka drewna wkoпанego w ziemię nieopodal studni. Do żurawia zawieszono ruchomą śmigę, która łączyła się z kluczką a ta trzymała wiadro i zanurzała się w wodzie.

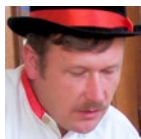
Twórcy ludowi

Baclawski Józef

Łyse 96 | 07-437 Łyse
kom. 504 763 646

- obróbka drewna
- rzeźbiarstwo
- zabawki drewniane

Baclawski Stanisław

Czarnia 46 | 07-420 Kadzidło
kom. 692 247 934

- obróbka drewna
- rzeźbiarstwo
- zabawki drewniane

Bieńkowski Tadeusz

ul. Słowackiego 8
07-420 Kadzidło
kom. 695 489 790

- obróbka łąn

Bogdańska Wiesława

ul. Tatarska 111 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 82 19

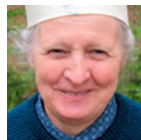
- pieczywo obrzędowe
- plastyka obrzędowa (kierce, kwiaty, palmy wielkanocne, bukiety, pisanki, ozdoby choinkowe)
- wycinankarstwo

Bziukiewicz Zdzisław

Wach 14 | 07-420 Kadzidło
kom. 607 676 356

- obróbka bursztynu i jego wyroby

Chrostek Maria

Tatary 28 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 89 44

- plastyka obrzędowa (wycinanki, bukiety, kierce, zabawki choinkowe)
- wycinankarstwo
- pieczywo obrzędowe.

Dawid Stanisława

Strzałki 21 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 85 55

- plastyka obrzędowa (palmy wielkanocne)
- koronkarstwo
- hafciarstwo
- tkactwo
- wycinankarstwo

Dawid Stefania

Jeglijowiec 8 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 60 63

- krawiectwo (stroje regionalne)

Dreżek Michał

Wejdo 1 | 07-438 Zalas
kom. 694 276 293

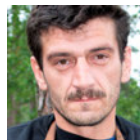
- rzeźba

Gadomska Zofia

ul. Kościuszki 26 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 80 33

- krawiectwo (strój regionalny damski i męski)
- hafciarstwo
- pisanki skrobane
- folklor taneczny

Gruzewski Romuald

ul. Mostkowa 16 | 18-416 Zbójna
kom. 606 505 898

- kowalstwo

Kaczyńska Czesława

- Prezes Oddziału Kurpiowskiego STL
- pomysłodawca i organizator warsztatów „Ginące Zawody”

Dylewo, ul. Sachalin 45 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 60 67

kom. 608 071 842

- hafciarstwo
- koronkarstwo
- pieczywo obrzędowe
- plastyka obrzędowa (kierce, kwiaty, palmy wielkanocne, ozdoby choinkowe)
- potrawy regionalne
- tkactwo
- wycinankarstwo

Kowalczyk Małgorzata

ul. Świerkowa 2 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 85 03

- hafciarstwo
- pieczywo obrzędowe
- plastyka obrzędowa (kierce, kwiaty, bukiety)
- wycinankarstwo

Krystian Konstanty

Brzozówka 51 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 63 80

- plecionkarstwo (materiał: korzeń sosny, łodyga jałowca, słoma)

Kuskowski Wiesław

ul. Dzieci Polskich 8/52
07-410 Ostrołęka
tel. 29 760 81 99
kom. 507 873 614

- plecionkarstwo (materiał: wiklina, sitowie, słoma, korzeń sosny i jałowca)

Łaszczych Emilia

- krawiectwo (stroje regionalne damskie i męskie)
- potrawy regionalne

Łaszczych Paweł

- kierownik ZF „Cepelia Kurpianka”
ul. Ks. Mieszki 21 | 07-420 Kadzidło
kom. 604 903 138

- folklor muzyczny

Maniurski Ryszard

- harmonista ZF „Cepelia Kurpianka”
ul. Walecznych 4 | 07-410 Ostrołęka
tel. 29 760 89 43

- folklor muzyczny

Marchewka Czesława

ul. Kurpiowska 29 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 81 80

- plastyka obrzędowa (kierce, palmy wielkanocne, kwiaty, bukiety)
- tkactwo
- wycinankarstwo

Murzyn Władysław

Zalesie 88 | 07-430 Myszyniec

- plecionkarstwo (materiał: korzeń sosny, łodyga jałowca, słoma)

Niedźwiedzka Jadwiga

ul. Sosnowa 6 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 84 51

- plastyka obrzędowa (palmy, kierce, kwiaty, pisanki)
- pieczywo obrzędowe
- wycinankarstwo

Niedźwiedzka Teresa

ul. Broniewskiego 20
07-415 Olszewo-Borki
tel. 29 761 32 26

- pszczelarstwo
- wyroby z wosku pszczelego

Nowak Apolonia

ul. Ogrodowa 19 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 82 38

- folklor muzyczny (artystka obdarzona „białym głosem”, współpracuje z Zespołem Instrumentów Dawnych „Ars Nova”)
- plastyka obrzędowa (kierce, bukiety, palmy wielkanocne, pisanki)
- wycinankarstwo

Nurczyk Kazimierz

Chudek 77A | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 66 63
kom. 607 186 415

- rzeźba

Olender Elżbieta

ul. Łabędzia 14 | 11-700 Mrągowo
tel. 89 741 44 52

- pieczywo obrzędowe

Olender Stanisława

ul. Łabędzia 14 | 11-700 Mrągowo
tel. 89 741 44 52

- pieczywo obrzędowe
- plastyka obrzędowa (palmy wielkanocne, pisanki)
- wycinankarstwo

Oślicka Aleksandra

ul. Kościuszki 51 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 88 41

- pieczywo obrzędowe
- plastyka obrzędowa (kierce, kwiaty, bukiety)
- wycinankarstwo

Pabich Eugenia

Krobja 23 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 96 61

- plastyka obrzędowa (kierce, bukiety)
- wycinankarstwo

Pajka Halina

ul. Kościuszki 41 B | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 88 39

- plastyka obrzędowa (palmy, kierce, kwiaty)
- tkactwo (pokazy)
- wycinankarstwo

Pawelczyk Grażyna

ul. Padlewskiego 5 | 07-437 Łyse
kom. 501 417 338

- pieczywo obrzędowe
- rzeźbiarstwo

Twórcy ludowi

Prusaczyk Elżbieta

Tatary 44 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 85 76
kom. 889 202 713

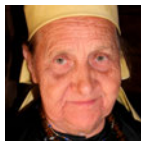
- plastyka obrzędowa (palmy, kierce, kwiaty)
- potrawy regionalne
- wycinankarstwo

Ropiak Stanisław

Stary Myszyniec 156
07-430 Myszyniec
kom. 600 500 960

- pieczywo obrzędowe
- plastyka obrzędowa (kierce, kwiaty, pisanki)
- wycinankarstwo

Samsel Czesława

Zalesie 76 | 07-430 Myszyniec
tel. 29 772 18 85

- koronkarstwo
- tkactwo

Samul Zofia

Dęby 4 | 07-437 Łyse
kom. 503 347 335

- koronkarstwo
- plastyka obrzędowa (bukiety, kierce, palmy wielkanocne, kwiaty z bibuły, pisanki)
- wycinankarstwo

Siemienowicz Kazimierz

ul. 11 listopada 14/15
07-410 Ostrołęka
tel. 29 760 39 21
kom. 606 174 271

- garncarstwo

Sieruta Stanisław

Olszyny 74 | 07-430 Myszyniec
tel. 29 592 06 52

- folklor muzyczny i słowny

Staśkiewicz Genowefa

Strzałki 1 | 07-420 Kadzidło
kom. 784 228 164

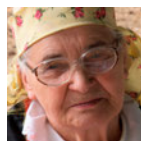
- hafciarstwo
- pieczywo obrzędowe
- plastyka obrzędowa (kwiaty, palmy wielkanocne, pisanki)
- wycinankarstwo

Staśkiewicz Marianna

ul. 1 Maja 12 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 80 99

- koronkarstwo (formy tradycyjne i nowatorskie)
- plastyka obrzędowa (kierce, palmy wielkanocne, bukiety, kwiaty z bibuły)

Staśkiewicz Stanisława

Strzałki 3 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 85 15

- pisanki - pisane woskiem i skrobane
- wycinankarstwo

Staśkiewicz Wiesław

ul. Sportowa 23 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 84 04

- pieczywo obrzędowe
- plastyka obrzędowa (pisanki)
- wycinankarstwo

Suhecka Stanisława

Jegliłowiec 19 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 60 53

- koronkarstwo
- szycie strojów ludowych

Szurmicki Stefan

- rzeźba

Świder Krystyna

ul. Świerkowa 12 | 07-420 Kadzidło
tel. 29 761 84 25

- elementy stroju kurpiowskiego, fartuchy, koszule
- obrusy, serwetki, bieźniki.

Zdunek Ewa

ul. Goździkowa 6 | 07-410 Ostrołęka
kom. 500 045 695

- plastyka obrzędowa

Zyśk Krzysztof

ul. Na Uboczu 4/83
02-791 Warszawa
kom. 606 614 949

- rzeźba

warsztaty
etnograficzne

Ginące Zawody

odbywają się w Zagrodzie Kurpiowskiej
w Kadzidle, ul. Trasa Mazurska 1b

tel. 29 761 82 00

zagroda.kurpiowska@neostrada.pl
www.ginaczawody.eu

XII Warsztaty Etnograficzne „Ginące Zawody” przykładem dobrych praktyk w ramach KSOW

Sekretariat Regionalny Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich w Województwie Mazowieckim, realizując założenia Planu Działania, od 2008 roku wspiera lokalne inicjatywy na obszarach wiejskich. Przykładem podtrzymywania lokalnej tradycji są XII Warsztaty Etnograficzne „Ginące Zawody”, których celem jest zachowanie dziedzictwa kulturowego Puszczy Kurpiowskiej oraz kultywowanie kurpiowskiego rękodzieła ludowego. Krajowa Sieć Obszarów Wiejskich, oprócz warsztatów propagujących regionalną kulturę i historię, podejmuje szereg działań informacyjno-promocyjnych, których celem jest aktywizacja społeczności lokalnej, wspieranie wymiany doświadczeń i dobrych praktyk oraz poszukiwanie rozwiązań innowacyjnych dla rozwoju obszarów wiejskich.

Zachęcamy do odwiedzenia strony internetowej:

<http://mazowieckie.ksow.pl>

gdzie można znaleźć informacje o bieżących inicjatywach.

Organizator

Redakcja Adam Bakula

Tekst Adam Bakula
Katarzyna Mróz

Projekt, skład Bartosz Duda (biartek.pl)

Zdjęcia Joanna Duda
Bartosz Duda

Druk i oprawa biartek.pl

Projekt dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,

Powiatu Ostroleckiego, Gminy Kadzidło, Gminy Baranowo,
Gminy Lełis, Gminy Łyse, Gminy Olszewo-Borki.

Organizator warsztatów: Stowarzyszenie Artystów Kurpiowskich.

Warsztaty realizowane pod patronatem
Starosty Ostroleckiego i Wójty Gminy Kadzidło przy współpracy:
Muzeum Kultury Kurpiowskiej, Starostwa Powiatowego w Ostrołęce,
Urzędu Gminy w Kadzidło oraz Centrum Kultury Kurpiowskiej w Kadzidle.

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Muzeum
Kultury
Kurpiowskiej
w Ostrołęce

POWIAT OSTROLECKI

GINNA KADZIDŁO

SIZER
sp. j. M. A. Cieżar

Bank Spółdzielczy w Kadzidle

OSTROŁĘKA

JBB
w Łyżych

Senfina
Ciepłota Kurpiowska

Nadlesnictwo
Ostrołęka

biartek.pl
studiografik